

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 06 0 U 018751 24 Uvp
Sarajevo, 12.06.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Mahić Samardžić Amele i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Pita Minele kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja J. D.iz N. T., zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog orthačkog društvo iz Dimitrijević i partneri iz Banja Luke, protiv akta broj: 04-05-773-67/17 od 02.11.2023. godine, tuženog Regulatorne komisije za energiju u F BiH-FERK Mostar, Kneza Domagoja 12. A, u upravnoj stvari izdavanja elektro energetske saglasnosti za poslovni prostor-benzinsku crpku, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku. broj: 06 0 U 018751 23 U od 11.03.2024.godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.06.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka nastalih u povodu zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku. broj: 06 0 U 018751 23 U od 11.03.2024.godine, odbijena je, kao neosnovana, tužiteljeva tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba podnesena protiv rješenja JP „Elektroprivreda HZ HB“ d.d. Mostar, Distribucija električne energije, Distribucijsko područje „Centar“ Novi Travnik, poslovnica Elektro Novi Travnik, broj: III-2-1-336/23 od 20.09.2023. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev Jolić Dragana za izdavanje elektroenergetske saglasnosti, za poslovni objekat-benzinsku pumpu u izgradnji, koja se nalazi na adresi Stojkovići 94, Novi Travnik i to priključkom na elektroenergetsku mrežu podzemnim kablom izravno sa najbliže trafostanice.

Protiv pobijane presude prvostepenog suda tužitelj je, putem punomoćnika, podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede odredaba Zakona o električnoj energiji, Zakona o upravnim sporovima i Zakona o upravnom postupku. Zahtjevom tužitelj ponavlja sve navode iz tužbe i vrlo opširno daje pregled stanja upravnog postupka i upravnog spora, koji se mogu sumirati na način da se prigovara povredi člana 39. Zakona o upravnim sporovima jer obrazloženje presude ne sadrži sve propisane elemente, odnosno nije odgovoreno na sve navode tužbe, koja je samo površno ispitana, ističući i da je izostala ocjena zašto je nalaz vještaka Mirsada Hasanovića ocijenjen kao ispravan, a nalaz vještaka Ivice Križanovića kao neispravan, dok se nezakonito zanemaruje Mišljenje MUP-a Travnik. Dalje se prigovara pogrešnoj primjeni članova 44. stav 2., 45. stav 1., 50. stav 1. i član 51. stav 1. Zakona o električnoj energiji, te da uopšte nisu primijenjene odredbe Opštih uslova za isporuku električne energije, a da je prvostepeno rješenje doneseno od strane nenadležnog organa. Stoga predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presudu preinači tako što će se njegova tužba uvažiti i

poništiti osporeno rješenje tuženog organa, kao i prvostepeno rješenje ili da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi organ je u cijelosti ostao pri razlozima izloženim u obrazloženju osporenog rješenja i predložio da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je tužitelj podnio zahtjev za izdavanje elektroenergetska saglasnost za poslovni objekat-benzinsku pumpu u izgradnji, koja se nalazi na adresi Stojkovići 94, Novi Travnik, za priključak na elektroenergetsku mrežu izravno putem podzemnog kabla sa najbliže trafostanice, o kojem zahtjevu je doneseno više rješenja koja su poništavana i vraćana na ponovni postupak prvostepenom organu, vođen je i upravni spor te je presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 017250 22 U od 22.05.2023. godine tužba tužitelja uvažena i predmet vraćen prvostepenom organu uprave na ponovni postupak i odluku. Nakon toga u izvršenju navede presude, u ponovnom postupku prvostepeni organ je donio novo prvostepeno rješenje broj: III-2-1-336/23 od 20.09.2023. godine kojim je odbio zahtjev tužitelja za izdavanje elektroenergetske saglasnosti za poslovni objekt – benzinsku pumpu u izgradnji koja se nalazi na lokaciji Stojkovići broj 94., Novi Travnik, a kojim traži da se priključi na elektroenergetsku mrežu podzemnim kablom izravno sa najbliže trafostanice, na koje rješenje je tužitelj uložio žalbu, koju je tuženi osporenim rješenjem od 02.11.2023. godine odbio kao neosnovanu, sa obrazloženjem da zahtijevani način priključenja, direktnim vodom iz trafostanice nije ekonomski, ni tehnički opravdano rješenje priključenja predmetnog objekta na elektroenergetsku mrežu. Nezadovoljan ovom odlukom tužitelj je pokrenuo upravni spor pred Kantonalnim sudom u Novom Travniku koji je odbio tužbu tužitelja navodeći da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno na koje je pravilno primijenjena materijalno pravo i donesena odluka kojom je odbijen zahtjev tužitelja za izdavanje elektroenergetske saglasnosti, te priključak na elektroenergetsku mrežu izravno putem podzemnog kabla sa najbliže trafostanice.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje ove upravne stvari, pa je ovaj sud navode iz zahtjeva u tom pogledu ocijenio neosnovanim.

Prije svega, ovaj sud ističe da prema odredbi člana 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se ne može podnijeti zbog povrede pravila postupka koja se odnosi na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pa onda ovaj sud prilikom razmatranja podnijetog zahtjeva tužitelja prigovore u odnosu na utvrđeno činjenično stanje nije ni razmatrao, već se isključivo bavio pitanjem da li postoji ili ne povreda materijalnog prava na takvo utvrđeno činjenično stanje.

Naime, odredba člana 47. stav 1. tačka 6. Zakona o električnoj energiji u Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 66/2013, 94/2015, 54/2019, 1/2022 i 61/2022) propisuje da je izvođenje priključaka na distributivnu u nadležnosti

Operatora distributivnog sistema, dok odredba člana 48. stav 1. istog Zakona propisuje da operater distributivnog sistema priprema kratkoročne i dugoročne planove razvoja i izgradnje distributivne mreže, koji su usklađeni sa prostornim, regulacionim i urbanističkim planovima, promjenama u konzumu, vodeći računa o realnim mogućnostima realizacije tih planova i uticaja na tarife za korištenje distributivne mreže. Zatim, pristup distributivnoj mreži propisuje član 50. Zakona o električnoj energiji u Federacije Bosne i Hercegovine, pa tako u stavu 1. navodi da je Operater distributivnog sistema dužan svim korisnicima distributivne mreže omogućiti objektivni, transparentan i nediskriminirajući pristup distributivnoj mreži, prema načelima reguliranog pristupa treće strane, ako za to postoje tehnički i energetske uslovi.

Imajući u vidu naprijed citirane članove Zakona o električnoj energiji u Federacije Bosne i Hercegovine, ovaj sud cijeni da je nakon analitičke ocjene svih izvedenih dokaza na osnovu kojih je utvrđeno relevantno činjenično stanje, pravilno i zakonito postupio prvostepeni sud kada je odbio tužbu tužitelja, cijeneći da su pravilne i zakonite odluke tuženog i prvostepenog organa. Suprotno stavu tužitelja, pravilno je utvrđeno da nije osnovan zahtjev tužitelja na način kako je opredijeljen, odnosno zahtjev za izdavanje elektroenergetske saglasnosti za pristup distribucijskoj mreži, na kojem tužitelj insistira, jer za to nema pravnog osnova ni u Zakonu o električnoj energiji, Općim uvjetima za isporuku električne energije, niti Mrežnim pravilima, a iz razloga postojanja ograničenih tehničkih i pogonskih mogućnosti, a što je detaljno obrazloženo u odlukama upravnih organa, kao i prvostepenog suda, pa njihove činjenične i pravne zaključke koje u cijelosti ovaj sud kao pravilne prihvata neće ponavljati. Tužitelj se kao opravdanost prigovora pogrešne primijene materijalnog prava poziva na odredbe člana 44. stav 2., člana 45. stav 2., 50. stav 1., 51. stav 1., kao i člana 67. Zakona o električnoj energiji u FBiH koje se odnose na omogućavanja korištenja distributivnog sistema, kao i njegovu dostupnost svim korisnicima na objektivni i transparentan način, bez diskriminacije, što se ne može prihvatiti, jer upravo suprotno ovakvom prigovoru postupak je proveden objektivno i bez diskriminacije po bilo kom osnovu, a odluka je donesena isključivo na bazi tehničkih i energetske mogućnosti.

Navodima zahtjeva se dalje prigovara povredi člana 39. Zakona o upravnim sporovima, jer prvostepeni sud nije odgovorio na sve navode tužbe koji su prema tužitelju samo površno ispitani, kao i da je izostala ocjena nalaza vještaka. Naime, odluka prvostepenoga suda sadrži činjenično i pravno obrazloženje koje je jasno, razumljivo i konzistentno, naveden je materijalni propis po osnovu kojeg je odluka donesena, te je odgovoreno na sve navode tužbe, na koji način je zadovoljen standard prava na obrazloženu odluku iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, koji koincidira sa zadovoljenjem standarda prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine. Treba naglasiti i da suprotno navodima zahtjeva, pobijana odluka sadrži detaljno obrazloženje u pogledu ocjene oba nalaza vještaka i vrlo eksplicitno se elaborira da prvostepeni sud u cijelosti prihvata, kao pravilno i iscrpno, obrazloženja upravnih organa u pogledu ocjene navedenih nalaza i mišljenja Mirsada Hasanovića i Ivice Kneževića, što je apsolutno prihvatljivo jer nije bilo potrebe za ponavljanjem prihvaćenih i pravilnih zaključaka, posebno u situaciji kada su ti stavovi tužitelju poznati. Inače, upravni organi su uvjerljivim i logičnim razlozima potkrijepili svoje zaključke o relevantnim okolnostima, te ocijenili nalaze vještaka koji su prošli filter kritičkog rasuđivanja obzirom da je data ocjena sadržajna i svih relevantnih činjenica koje su vještaci naveli u svojim pismenim nalazima.

Isto tako, neosnovan je navod zahtjeva da je prilikom odlučivanja o zahtjevu tužitelja zanemareno mišljenje MUP-a, Travnik. Naime, i prema stavu ovog suda navodi iz mišljenja MUP-a Travnik od 08.11.2022. godine nisu od značaja kada je u pitanju određivanje određenih

tehničkih uslova za funkcionisanje elektroenergetskog sektora, jer to nije u njihovoj nadležnosti, niti za to imaju potrebna stručna znanja. Ovo također i iz razloga što Zakon o električnoj energiji FBiH propisuju isključivo inspekcijski nadzor kada je u pitanju kontrola izgradnje objekta, tehničke ispravnosti, pogonske sigurnosti postrojenja i ljudi.

Nije osnovan ni navod zahtjeva kojim se ukazuje na pogrešan zaključak upravnih organa i suda u pogledu važenja Načelne saglasnosti broj: 63/97 od 03.06.1997. godine. Navedena saglasnost pored toga što ne određuje bilo kakav tehnički način priključenja, vrlo jasno određuje da navedena saglasnost vrijedi godinu dana od izdavanja, a poslije toga gubi vrijednost, što koincidira sa članom 17. stav 3. Općih uslova za isporuku električne energije („Službeni list SRBiH“, broj: 6/92) koji su se primjenjivali u vrijeme izdavanja Načelne saglasnosti. Dakle, navedena Načelna saglasnost koja je izdata 03.06.1997. godine je prestala da važi protekom roka od godinu dana od njenog izdavanja, što su pravilno cijenili upravni organi i prvostepeni sud.

Nema mjesta ni prigovoru da je prvostepeno rješenje doneseno od strane nenadležnog organa. Naime, nije sporno da se poslovnica Elektro Novi Travnik nalazi u sastavu JP „Elektroprivreda HZ HB, Distribucija električne energije, Distribucijsko područje „Centar“ Novi Travnik i da je ista mogla donijeti prvostepeno rješenje, obzirom da se radi raspoređivanju poslova unutar istog tijela. Kako Distribucijsko područje „Centar“ svoju funkciju i djelatnost obavlja na razini distribucijskog područja i poslovnica, te kako je izvršni direktor za distribuciju električne energije dao punomoć broj: III-752/21 od 06.04.2021. godine (koja se nalazi u spisu) kojom je ovlastio rukovoditeljicu Poslovnice Elektro Novi Travnik da može u ime i za račun Društva potpisivati rješenja o elektroenergetskim saglasnostima, to činjenica da tuženi izražava sumnju u postojanje navedene punomoći, jer kako kaže je nikada nije dobio ili vidio, iako se navedena punom nalazi u spisu, nije od značaja, niti takav navod rješenje čini nezakonitim.

Pored toga, tačno je da pobijanom odlukom nije posebno odlučeno o troškovima postupka, ali, tužitelj nije uspio u sporu pa mu samim tim troškovi i ne pripadaju, a i činjenica da je pobijanom presudom tužba u cijelosti odbijena, podrazumijeva da je odbijen i zahtjev za troškove.

Inače, ovaj sud smatra potrebnim istaći da su navodi zahtjeva u pretežnom dijelu, po svom sadržaju, navodi koji se u formi izražavanja određenih stavova i davanje mišljenja o predmetu spora, koji su suprotni osporenim odlukama i koji predstavljaju nezadovoljstvo donesenom odlukom, što u konačnom ne može uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari.

Kako tužitelj nije uspio sa podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke to mu ne pripadaju ni traženi troškovi po tom osnovu.

Imajući u vidu naprijed izneseno ovaj Sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Pita Minela, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.